

РЕШЕНИЕ

№ 846

гр. София, 17.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110208363 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 22-4332-029141 от 17.03.2023 г., началникът на Група АНД към СДВР, Отдел "Пътна полиция" е наложил на П. А. М., с ЕГН *****, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, административно наказание – глоба, в размер 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволно от издаденото наказателно постановление е останало санкционираното лице, което го обжалва. В жалбата се поддържа, че обжалваното НП е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, поради неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. По-конкретно се посочва, че не е било уведомено за прекратената регистрация на МПС и не е била известена, с оглед на което е налице липса на нарушение. Изтъква, че в АУАН и НП не е посочено мястото на извършване на административното нарушение. С тези съображения се моли жалбата да бъде уважена и обжалваното НП – отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, а се представлява по пълномощие от адв. А., който представя пълномощно. Поддържа жалбата, въз основа на изложените в нея съображения, с искане за отмяна на обжалваното НП, като незаконосъобразно и неправилно. Претендира сторените разноски в хода на производството, като представя списък и доказателства за заплащането им.

Въззиваемата страна – началник Група към СДВР-ОПП, редовно призована – не изпращат представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката П. А. М. е правоспособен водач и собственик на МПС, марка Пежо, рег. № ***. На 15.12.2022г., около 01:31 часа, в гр.София, жалбоподателката М. управлявала собствения си автомобил ПЕЖО 206, рег. № **** по ул.Бъдеще с посока на движение от ул.Околовръстен път към ул..Градина, когато била спряна за проверка от полицейски служители на ул. Градина до номер 10 от младши автоконтрольор при СДВР, ОПП – СДВР и служител на МВР, при която проверяващите установили, че автомобилът е с прекратена регистрация от 31.05.2022 г.

При тези констатации,младши автроконтрольорът И. в присъствието на колега си С.- служител на МВР, съставил на жалбоподателката П. А. М. АУАН Серия GA № 793418/15.12.2022г. за нарушение на чл. 143, ал. 1 от ЗДВП.

Актът, бил връчен за подпис и запознаване на жалбоподателката, при което не са направени възражения, нито такива са постъпили в рамките на срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на посочения АУАН и Постановление за отказ да се образува досъдебно производство на прокурор от СРП от 27.02.2023 г., било съставено процесното наказателно постановление (НП) № 22-4332-029141 от 17.03.2023 г., от началника на Група към СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което наложил на жалбоподателката, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДВП, административно наказание „глоба“ в размер 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДВП.

По делото не се спори по това, че към датата посочена в процесното НП посоченият лек автомобил е бил със служебно прекратена регистрация, на осн. чл. 143, ал. 10 от ЗДВП, Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДВП: "Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. "

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК към делото писмени доказателства.Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на

административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка, налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, а именно НП е връчено на 16.05.2023 г. / съгласно изложеното в съпроводително писмо на ОПП-СДВР/, а жалбата против него е подадена на 26.05.2023 г., с оглед на което е допустима, а разгледана по същество в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалвания акт, налага отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН серия ГА, № 793418/15.12.2022 г., който е съставен от компетентен орган – мл. автоконтрольор при СДВР, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния, съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и т. 2. 1., вр. т. 1.3.1 от № 8121з-1632/02.12.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и т. 3. 6. на цитираната заповед.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като са спазени изискванията за форма и съдържание на същите, за участие на свидетели и връчване на процесуалните документи.

Според настоящия съдебен състав нарушението е описано достатъчно ясно за да разбере жалбоподателят в какво точно е обвинен.

Съдът намира, че следва изрично да отбележи, че административно-наказателното производство е започнало именно със съставяне на АУАН по реда на чл. 36, ал. 1 ЗАНН, а не по реда на чл. 36, ал. 2 ЗАНН. Но доколкото преписката е била изпратена на СРП за преценка наличието на данни за извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК, която проверка е приключила с постановяване на отказ да се образува наказателно производство, именно считано от датата на отказа и в рамките на 6-месечния срок считано от тогава законосъобразно е съставено обжалваното НП, на осн. чл. 36, ал. 2 ЗАНН.

Съдът счита обаче, че материалният закон е приложен неправилно в конкретния случай, поради следните съображения:

С наказателно постановление е наложено административно наказание за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба допуска по пътищата отворени за обществено ползване да се движат само МПС, които са регистрирани и регистрационните табели са монтирани на съответните места, като съгласно НП нарушението се е изразило в управление на МПС, чиято регистрация е прекратена служебно.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с обективната страна на посочения състав на

административно нарушение. Управляването от жалбоподателя МПС е било без валидна регистрация към датата на деянието 15.12.2022 г., с оглед служебното прекратяване на същата на 31.05.2022 г. При това, като е управлявал посоченото МПС по път за обществено ползване, какъвто е и уличната мрежа на територията на гр. София, жалбоподателката формално е нарушил правилото на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗАНН, административно нарушение е това деяние което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай обаче не може да се направи извод, че поведението на жалбоподателката П. М., което покрива обективните признаци на състава на административно нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП е извършено виновно.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП е следвало собственикът на МПС да бъде уведомен за това, че служебно е прекратена регистрацията на същото, след получаване на уведомление от Гаранционния фонд. До колкото в хода на производството не бяха представени доказателства, от които да е видно обраното, то това не е било сторено. От страна на наказващия орган, чиято е доказателствената тежест за доказване на административното обвинение, не се представиха доказателства, от които да се установява, че жалбоподателят по някакъв друг начин е разбрал за служебно прекратената регистрация на лек автомобил марка Пежо, рег. № ***, който е бил с поставени на съответните места регистрационни табели. Доколкото по делото липсват данни за служебната дерегистрация на автомобила да е уведомен собственикът на МПС или жалб. М., по някакъв друг начин да е разбрала за този факт или да са били иззети свидетелството за регистрация или снети регистрационните табели на автомобила, не може да се вмени нито в негова вина, нито във вина на трето лице, управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, тоест такова лишено от обществено-опасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умишъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно – прекратяването на регистрацията на МПС по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл. 14 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, която всякога изключва умишъла. По делото няма доказателства и такива не са ангажирани от наказващия орган, извършената служебна дерегистрация да е била съобщена на собственика, каквото задължение е вменено на органа, оправомощен да прекратява регистрацията, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП.

В горния смисъл е и Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. по Тълкувателно дело № 3/2022 г. на ОС на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, съгласно което не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС. След като собственикът не е уведомен и узнал за посочения факт, за него няма как де

е узнал жалбоподателят, който е управлявал автомобила към процесната дата и доказателства за неговото знание за него не се представиха в хода на производството.

Ето защо, с оглед липсата на доказателства за виновно поведение от страна на П. А. М. жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. Съобразно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Според легалното определение на § 1, т. 6 от ДР на АПК "Поемане на разноски от административен орган" е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

По делото жалбоподателката П. А. М. е представляван от упълномощен процесуален представител – адв. А. от САК, като съгласно представения договор за правна защита и съдействие, е заплати в брой при подписване на договора сума в размер на 400 лева.

С оглед на изложеното СДВР следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателката П. М. заплатените от нея разноските за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 вр. ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-029141 от 17.03.2023 г., на началник Група към СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на жалбоподателката П. А. М., ЕГН *****, е наложено на на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, административно наказание „глоба“ в размер 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДВР/ да заплати на П. А. М., ЕГН *****, направените от нея разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 /четири стотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му по реда на глава XII от АПК, на касационните основания предвидени в НПК.

След влизане в сила на решението прокурорската преписка да се върне на СРП.

Съдия при Софийски районен съд: _____